

သာမန်ကာလ (၁၅)ကြိမ်မြောက် တနင်္ဂနွေနေ့

ရှင်လုကာ ၁၀:၂၅ - ၃၇

ယနေ့ဖတ်ရတဲ့ ပထမကျမ်းစာမှာ မိုးဇယ်က “ဘုရားသခင်ရဲ့ပညတ်တရားတော်သည် သင်တို့ နားလည်ရန်အလွန်ခက်ခဲသောတရား မဟုတ်။ သင်တို့ လက်လှမ်းမမီသော ပညတ်လည်းမဟုတ်။ ကောင်းကင်ဘုံမှာ တက်ပြီး ခက်ခက်ခဲခဲ ယူရတာလည်း မဟုတ်။ ဘုရားသခင်ရဲ့တရားတော်ဟာ သင်တို့နှင့် အလွန်နီးကပ်စွာရှိ၏။” တဲ့။ ကျနော်တို့ ခရစ်ယာန်ဘာသာသူတစ်ယောက်အနေနဲ့ ရှေးတုံးက အီဇရာအဲလ် ဘုရားရဲ့လူမျိုးတော်လို ဘုရားရဲ့တရားတော်ကို ရရှိကြပါတယ်။ ရရှိတာမှ ပြည့်ပြည့်စုံစုံကို ရရှိကြတာပါ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ယေဇူးဘုရားရှင် ဆင်းကြွလာပြီး ဟောပြောခဲ့လို့ အကုန်သိရတာပါ။ ဒါကြောင့် ခရစ်ယာန်တွေက ဘုရားကို မသိဘူးလို့ ဆင်ခြေပေးလို့ မရပါဘူး။ ဘုရားရဲ့တရားတော်ကို မသိဘူးလို့ ပြောလို့ မရပါဘူး။ ယနေ့ကျမ်းစာမှာ မိုးဇယ်ပြောသလို “ဘုရားရဲ့တရားတော်က သင်တို့နှလုံးသားထဲမှာ ရှိ၏။ သင်တို့ လိုက်နာစောင့်ထိန်းရန်သာ ကျန်ရှိ၏။” တဲ့။

ဒါကြောင့် လူတစ်ယောက်ဟာ ခရစ်ယာန်ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ ခရစ်ယာန်မဟုတ်သူဖြစ်စေ ဘုရားရဲ့တရားတော်ကို သူ့နှလုံးသားက သိနေတယ်။ သူ့ဩတ္တပ္ပစိတ်က သိနေတယ်။ ဒါကြောင့် မဟုတ်မမှန်တာလုပ်ရင် သူက သူ့ကိုယ်သူ သိနေလို့ ဩတ္တပ္ပစိတ်က မသန်ဘူး။ လိပ်ပြာမလုံဘူးဆိုတာတွေ ဖြစ်တာပေါ့။ ဒါက လူတိုင်းပါပဲ။ ဒါကြောင့် လူတွေက ပြောနိုင်ကြတာပေါ့။ ဘုရားရဲ့တရားတော်နဲ့ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တဲ့ မဟုတ်မမှန်လုပ်ခြင်း၊ မတရားလုပ်ခြင်းတွေ တွေ့ရင် “ဟာ ဒါကတော့ မလုပ်သင့်ဘူးကွာ၊ ဒါက လူမဆန်ဘူးကွာ” လို့ လူအားလုံးက သိကြတာပေါ့။

ယနေ့ ဘုန်းကြီးဖတ်သွားတဲ့ ရှင်လုကာ ၁၀ မှာ ကျမ်းတတ်ဆရာတစ်ဦးက ယေဇူးဘုရားရှင်ကို မေးတယ် “ထာဝရအသက်ကို ပိုင်ဆိုင်ရန် မည်သည့်အရာကို ကျွန်ုပ်ပြုရပါမည်နည်း” တဲ့။ သေပြီးကောင်းကင်ဘုံရောက်ဖို့ ဘာလုပ်ရမလဲ မေးတဲ့အခါ ယေဇူးဘုရားရှင်က “ကျမ်းစာထဲမှာ ဘယ်လိုရေးထားသလဲ” လို့ သူ့ကို ပြန်မေးလိုက်ပါတယ်။ သူက သိတယ်။ အခုလို ပြန်ဖြေတယ် “သင်အရှင်ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ချစ် ကိုယ်နဲ့နီးစပ်သောသူကိုလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို ချစ်သလို ချစ်ရမယ်” လို့ ကျမ်းစာထဲမှာပါတဲ့အတိုင်း မှန်မှန်ကန်ကန်ပြန်ဖြေလိုက်ပါတယ်။ သူက သိသားပဲနော်။ သူက ကျမ်းတတ်ဆရာဖြစ်နေလို့ ကျမ်းစာကျမ်းနေလို့ သိတာ မဟုတ်ပါဘူး။ လူတိုင်းလည်း သိပါတယ်။ သေပြီးကောင်းကင်ဘုံရောက်နိုင်ဖို့အတွက် ဘယ်လိုကျင့်ကြံနေထိုင်ရမလဲဆိုတာ ခရစ်ယာန်တွေပဲ သိတာမဟုတ်ပါဘူး။ လူတိုင်း သိပါတယ်။ လူတိုင်း ဖြေတတ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ယေဇူးဘုရားရှင်က လူတိုင်းနားလည်တယ် / လက်ခံတဲ့ တရားကို ဘယ်လို မိန့်တော်မူသေးသလဲဆိုရင် ရှင်မာတေဦး ၇:၁၂ မှာ “သင်တို့အားသူတစ်ပါးတို့ပြုစေလိုသည့်အတိုင်း သင်တို့သည်လည်း သူတစ်ပါးတို့အား

ပြုမူကြလော့” တဲ့။ ဆိုလိုတာက ကိုယ့်အပေါ်မှာ ကောင်းတာလုပ်တာကိုပဲ ကိုယ်ကကြိုက်သလို သူတစ်ပါးကိုလည်း အဲဒီလို သူတစ်ပါးစိတ်ချမ်းသာတာကိုပဲပြုမူဆက်ဆံကြပါ တဲ့။ ဒါက ဘယ်ဘာသာက လူပဲဖြစ်ဖြစ် သဘောတူလက်ခံကြတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ သူတို့နှလုံးသားထဲမှာ ရေးသားထားတဲ့ဘုရားရဲ့တရားဖြစ်လို့ပါပဲ။ လူတိုင်းက “ကိုယ့်ကို ဒီလိုလုပ်တာ မကြိုက်ဘူးဆိုရင် ကိုယ်ကလည်း သူတစ်ပါးကို အဲလို မလုပ်ပါနဲ့၊ ကိုယ်က မကြိုက်သလိုပဲ သူလည်း ဘယ်ကြိုက်ပါ့မလဲ” ဆိုတာ စဉ်းစားတတ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စဉ်းစားတတ်လို့သာ စဉ်းစားတတ်တာ/ ဩတ္တပ္ပစိတ်က သိလို့သာသိတာ တစ်ကယ်တမ်းတော့ မလိုက်ကျင့်ကြပါဘူး၊ ဒါကြောင့် နေ့တိုင်း လူဟာ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ထိခိုက်နေကြတာပါပဲ

ဒီလိုစိတ်ထားအတိုင်းပါပဲ ကျမ်းတတ်ဆရာက သူ့ကိုယ်သူ ဖြောင့်မတ်သူဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြချင်လို့ ဆက်မေးတာက “ကိုယ်နဲ့ နီးစပ်သောသူကို ချစ်ရမယ်ဆိုတော့ ကိုယ်နဲ့ နီးစပ်သောသူ(ကိုယ်က ဂရုစိုက်ပေးဖို့ ကိုယ်နဲ့သက်ဆိုင်တဲ့သူ)ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ” တဲ့။ ဂျူးလူမျိုးတွေက ကိုယ့်ဂျူးလူမျိုး မဟုတ်ရင်၊ ကိုယ်နဲ့ဘာသာမတူရင် အဲဒီလူကို လစ်လျူရှုထားလေ့ရှိပါတယ်။ ကျမ်းတတ်ဆရာအနေနဲ့တော့ သူနဲ့ နီးစပ်သောသူဆိုတာ သူတို့ ဂျူးအချင်းချင်းကို ပြောတာလို့ပဲ ခံယူထားကြတယ်။ ရှေးတုံးကလည်း မိုးဇယ်က အဲလို မသွန်သင်ခဲ့ပါဘူး။ ကြည့်ပါလား ဝတ်ပြုရာကျမ်း ၁၉:၃၃ မှာ “သင်ဧ။ပြည်၌တည်းသောဧည့်သည်ကို မညှင်းဆဲရ။ သင်နှင့်အတူနေသောဧည့်သည်ကို ကိုယ့်အမျိုးသားချင်းကဲ့သို့ မှတ်ရမည်။ ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်ရမည်။ သင်တို့သည်လည်း ဧဂျစ်ပြည်၌ဧည့်သည်ဖြစ်ဖူးခဲ့ကြသည်ကို အောင်းမေ့လော့။”

ကောင်းသောဆာမာရီတန် ဥပမာပုံပြင်ကို မိန့်တော်မူခြင်းအားဖြင့် ဘယ်လူမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ် ဘာသာပဲ ကိုးကွယ် ကိုးကွယ်၊ ဘယ် ဘာသာစကားပဲ ပြောပြော အကူအညီလိုအပ်နေတဲ့လူတိုင်းဟာ သင်နှင့် နီးစပ်တဲ့လူတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ယေဇူးဘုရားရှင်က ခရစ်ယာန်တွေအတွက်ပဲ ဆင်းကြွလာတာမဟုတ်ဘူး၊ ခရစ်ယာန်တွေကိုပဲ ကယ်တင်တာ မဟုတ်ဘူး။ လူအားလုံးအတွက် ဖြစ်သလို ကျနော်တို့ကလည်း လူအားလုံးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမစိတ် ထားရှိရပါမယ်။ ကျနော်တို့က ဘာသာစကား မတူတာနဲ့ဘဲ ကွဲကြမယ်၊ လူမျိုးမတူတာနဲ့ဘဲ မကူညီချင်တော့ဘူးဆိုရင် သင်ဟာ ခရစ်ယာန်မပီသသေးဘူးဆိုတာ သေချာနေပါပြီ။

ဘာသာမတူ ၊ လူမျိုးမတူကို ထည့်မပြောနဲ့အုံး ရန်သူကိုတောင် ချစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ ယေဇူးဘုရားရှင်ရဲ့တရားကတော့ နဲ့နဲ့လေးမျှ လျော့လို့ မရပါဘူး။ ဒါကြောင့် ယနေ့ မိန့်တော်မူတဲ့ ကောင်းသောဆာမာရီတန် ဥပမာပုံပြင်ရဲ့အဆုံးမှာ ယေဇူးဘုရားရှင်က ကျမ်းတတ်ဆရာကို မေးလိုက်တယ်၊ “ဤသူသုံးဦးတို့တွင် မည်သူသည် ဒါးပြတို့ဧ။လက်တွင်း ကျရောက်သောသူဧ။ နီးစပ်သောသူဖြစ်သည်ဟု သင်ထင်သနည်း” ။ အဲဒီအခါ ကျမ်းတတ်ဆရာက “ဆာမာရီတန် လူ” လို့ တစ်ခွန်းနဲ့ ဖြေလိုက်ရင် ရရဲ့သားနဲ့၊ ဆာမာရီတန်ဆိုတဲ့ နာမည်ကိုတောင် ပါးစပ်သနလို့ မပြောဘူး၊ ဘယ်လိုပြောင်းပြောလိုက်သလဲဆိုရင် “လူနာအပေါ်မှာ ဂရုဏာစိတ်ပြသောသူ ဖြစ်ပါဧ။” တဲ့ဗျာ။ ဆာမာရီတန်လူမျိုးကို ဘယ်လောက်တောင် မုန်းသလဲဆိုတာ အဲဒါသာ ကြည့်ကြတော့။ ဒါတောင် ဒီကျမ်းတတ်ဆရာက ထာဝရအသက်ရဖို့ ဘာလုပ်ရမလဲ လာမေးနေသေးတယ်။ ဒီလို လူမျိုးရေးမုန်းတီးတဲ့စိတ်နဲ့တော့ ကောင်းကင်ဘုံရောက်ဖို့ ဘယ်တော့မှ မမျှော်နဲ့။ ယနေ့ဖတ်ရတဲ့

ဒုတိယကျမ်းစာမှာ ရှင်ပေါလုး ရေးထားတာက “ကိုယ်တော်သည် အသင်းတော်ရဲ့ဦးခေါင်းဖြစ်တော်မူတယ်” တဲ့။ အသင်းတော်ထဲမှာ ပါဝင်ကြတဲ့ ဘာသာသူတွေ အားလုံးကလည်း ဦးခေါင်းဖြစ်တော်မူတဲ့ယေဇူးဘုရားရှင်နဲ့ အမြဲဆက်နွှယ်နေသလို ဦးခေါင်း၊ ခေါင်းဆောင်ရဲ့ဦးဆောင်မှုအတိုင်း နေထိုင်ကျင့်ကြံရမယ်။ ဒါမှ ထာဝရအသက်ရနိုင်မယ်။ ခရစ်တော်ရဲ့နောက်လိုက် ခရစ်ယာန်တွေ ဖြစ်တဲ့အတိုင်း ခရစ်ယာန်တွေက လူတိုင်းကို ချစ်ရမယ်/ မေတ္တာထားရမည်ဆိုတဲ့ တာဝန်ဝတ္တရားရှိတာကို ရှောင်လွှဲလို့ မရပါဘူး။ ဘာသာမတူတူ၊ လူမျိုးမတူတူ၊ ဘာသာစကားမတူတူ လူတိုင်းဟာ ကိုယ်နဲ့နီးစပ်တဲ့သူတွေ၊ သူတို့အားလုံးကို ဘုရားကချစ်သလို ကျနော်တို့ကလည်း ချစ်ရမယ်ဆိုတာ လက်ခံယူကြပါစို့။

၁၆ ငါ့ဆရာတော် န